

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XXIV

Paříž

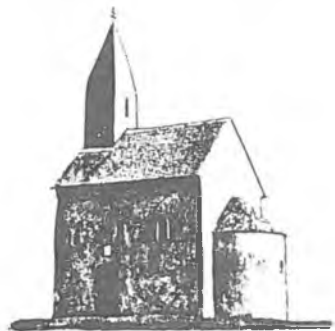
Číslo 4

Petr Kolář

červenec - srpen - září 1993

CESTA DO IZRAELE

(loni v říjnu) začala vlastně tím, že mi při natáčení interview na francouzském velvyslanectví v Praze vynadal pan André Chouraqui, známý překladatel ve Francii i v Izraeli. Byl sem pozván francouzským kulturním střediskem, měl zajímavou přednášku a já jsem s ním natáčel. Vynadal mi, protože předtím slyšel moje kázání a odhalil mě jako neinformovaného antisemitu, čímž získal důvod srdečně mě při odchodu polibit a přesvědčit velvyslance, aby mi - nevzdělanému - zaplatil cestu do Izraele, abych nehlásal nesmysly. Stalo se vrchovatě, protože pan velvyslanec mi nejen ze své kapsy zaplatil letenku, ale navíc mi zařídil naprosto fantastické bydlení u frankofonních benediktinů v arabské vesničce Abu Ghosh, asi 15 km západně od Jeruzaléma, na místě, kterému se francouzsky říká "l'Emmaüs des Croisés". Křížáci tu totiž postavili románský kostel s klášterem, protože si mysleli, že Emauzy byly právě zde. Ten pak po jejich odchodu zůstal skoro šest století opuštěný, ale díky místnímu klimatu se zcela nerozpadl a tak v minulém století se tu usídlili francouzští benediktini. Měl jsem se tam u nich nádherně, obětavě se mi věnovali a zavezli mě všude, kam jsem chtěl a ještě vždycky navrhli něco hezkého navíc. V Jeruzalémě byl zrovna velký svátek "sukot" - svátek stánků, kdy se nosí vkusně do celofánu zabalené ratolesti, vždycky čtyři, každá jiná. Znázorňují čtyři skupiny v izraelském národě : první ratolest je voňavá a je z rostliny, která nosí plody. Druhá nevoní, ale je z rostliny, která nese plody. Třetí voní, ale je z rostliny, která nic neplodí. No a ta poslední je z rostliny, která nevoní ani nenese plody. Symbol lidí, kteří "praktikují" (a nepraktikují) náboženství a jednají (nejednají) podle něj. Jeruzalémské baziliky jsou vesměs z minulého století v pokleslé architektuře. Zato se mi líbila Galilea, hlavně Kafarnaum (vykopávky), ale největší zážitky z cesty do Svaté země jsem si odnesl z vykopávek města Meggido a z Judské pouště, ve které jsem s jedním mnichem strávil celý jeden den. Město Meggido bylo jedno z nejstarších měst na světě vůbec, mělo styky s

Románský kostelík v Dražovicích.

Egyptem (jak dokázaly nálezy egyptských božstev v nejstarších vrstvách) a bylo strategickým bodem na pokraji slavné roviny Jezreel kde se odehrálo mnoho bitev a kde, podle Zjevení svatého Jana, dojde i k poslední apokalyptické bitvě (Zj 16,16 - /H/ Armagedon) lidských dějin. Ten pahorek (tel) je zbytkem z osmnácti (!) postupně vybudovaných měst která byla sedmnáckrát zničena a znovu vybudována, až po osmnáctém zničení zůstaly jen trosky. Během vykopávek bylo objeveno i do hloubi jdoucí schodiště a ve skále vytesaná chodba z druhého tisíciletí před Kristem až k prameni, který ležel mimo město. Tou podzemní chodbou byl pramen sveden pod město a venku celé místo k nenalezení zamaskováno. Byla to svého času také slavná Šalomounova hraniční pevnost s více než stovkou koní pro rychlou jízdu.

Když jsem tam v naprostém tichu chodil a rozhlížel se po krajině, měl jsem najednou pocit, jako bych ty Šalomounovy koně slyšel ržát...

Zajímavosti z domova i ze světa

■ František Peřina (82), lieutenant, příslušník čs. letectva ve Francii za II. svět. války (*Croix de guerre avec 4 palmes*), se vrátil do ČR.

■ Dne 7. května t.r. byla uložena v katedrále sv. Víta v Praze kniha se jmény 563 českých a slovenských letců, kteří padli za II. světové války. Ekumenické pobožnosti byl přítomen prezident V. Havel, český ministr obrany Baudyš, bývalí letci a jejich rodinní příslušníci.

■ V květnu t.r. byla založena nová *plzeňská diecéze*. Vznikla oddělením děkanátů diecéze pražské a budějovické a působí v ní 90 kněží ve 313 farnostech. Z 800.000 obyvatel je 242.000 katolíků. Na každého kněze připadají průměrně 3 - 4 farnosti, ve skutečnosti někteří jich spravují až sedm. Katedrálním kostelem je kostel sv. Bartoloměje v Plzni, novým biskupem byl jmenován 54 letý *mons. František Radkovský*, absolvent matematicko-fyzikální fakulty KU v Praze.

■ Za blahopřání *České katolické misie* ve Francii k 80. narozeninám pana opata A. Opaska nám došlo toto poděkování : *Milí gratulanti, děkuji vám za blahopřání a mnohou pomoc slovem i skutkem. Vaše láska a porozumění jsou mně nyní ještě potřebnější. Nezapomeňte ! Pozdravuje a žehná + Anastáz Opasek OSB, arcipopat břevnovský.*

■ Ani skrovné a omezené prostředky nemohou zabránit pozoruhodným výsledkům, jsou-li doplněny obětavostí a nadšením. Přesvědčili jsme se o tom v neděli 23. května t.r. na sokolské Akademii v Saint-Mandé : předvedený tělocvičný a kulturní program příjemně překvapil všechny návštěvníky.

■ U příležitosti vydání románu *Markéta Lazarová* (1931), význam a dílo Vladislava Vančury (1891 - 1942) připomenul 25. května t.r. v CENTRE CULTUREL SUEDOIS prof. V. C. Fišera. Večer byl zakončen projekcí tohoto zfilmovaného románu, jehož některé exteriéry byly natočeny v Dražovicích na Slovensku. (*Viz 1. stranu*)

■ Bývalý politický vězeň *Luboš Hruška* (1927) získal po svém otci v Plzni-Doudlevcích ovocnou zahradu, v níž vybudoval Památník oběti komunismu s křížovou cestou. 18. května t.r. zahradu vysvětil a polní mši cele-

broval bývalý kandidát na šibenici, opat želivského kláštera *Vít Tajovský*. Tentýž den předal pan Hruška areál zahrady cirkvi a zpřístupnil ji veřejnosti.

■ Město Jihlava odhalilo na dvoře bývalé věznice pomník jedenácti politickým vězňům, kteří zde byli popraveni v padesátých letech, město Plzeň pomník *gen. Heliodoru Píkovi*.

■ Ve věku 88 let zemřel ve Vancouveru prof. *Vladimír Krajina*, jeden z nejvýznamnějších představitelů čs. protifašistického odboje za druhé světové války.

■ Početní stav armády ČR bude snížen o třetinu a při výběru bude brán zřetel nejen na morální a odborné, ale také na fyzické kvality. Pohled na tlustého důstojníka je pro mne nepřijatelný, řekl ministr obrany A. Baudyš.

■ Ředitelka Ústavu sociální péče se sídlem ve Sv. Janu u Sedlčan, paní *Dana Krutínová*, nám poslala poděkování za částku 700 Frs, příspěvek *České katolické misie ve Francii* (500 Frs) a paní A. Stránské (200 Frs) postiženým pacientům. (Viz minulé číslo *Oběžníku*).

■ Na adresu naší *Misie* přicházejí z ČR další prosby o finanční pomoc na dobročinných akcích, jež jsou stále více závislé na soukromých dárcích. (Ve Francii tomu ostatně není jinak). Např. *Domov pro mentálně postižené děti v Praze 6* (pro 40 dětí, otevřený 1. 10. 91 díky pomoci rakouské Charity) musí odmítnout žádosti o přijetí dalších dětí, protože pro ně není místo. Projekt na rozšíření je sice hotový, ale na realizaci chybí prostředky. Můžeme pomoci ? Videokazetu o životě a práci *Domova* si promítneme po příští mši sv.

■ Od srpna t.r. platí zákon 198/1993 *O protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu*, jenž označuje KSČ za zločineckou organizaci, neboť její "vedení i členové jsou odpovědní za způsob vlády v letech 1948 - 1989, za programové ničení hodnot evropské civilizace i za porušování lidských práv a svobod, za popravu, vraždy a žalářování, krádeže majetku apod." Zákon dává také šanci k soudnímu postihu řadě tzv. promlčených případů. Iniciativa na přijetí tohoto zákona náleží lidové straně (KDU - ČSL), která již loni připravila návrh zákona o protikomunistickém odboji. I když lidovecký návrh nevedl k cíli, pomohl k přípravě přijatého zákona. Výhrady vznesli samozřejmě komunisté, z pravice ministr Vladimír Dlouhý (býv. člen KSČ), z exilu se ozval Jiří Pelikán (*Le Monde* 20. 8. 1993).

■ Ve dnech 8 - 12. srpna t.r. se na Velehradě uskutečnilo setkání křesťanských podnikatelů a ekonomů za mezinárodní účasti. Nešlo o navazování obchodních nebo finančních kontaktů, ale o reflexi nad společenskými a hospodářskými otázkami ve světle sociálního učení církve. Moderátory byli H. Madelin SJ (Francie) a P. Kolář SJ (ČR).

■ Už dva roky vychází v Praze časopis *JEZUITÉ*, jehož zodpovědným redaktorem je P. Kolář. Není to však časopis v pravém smyslu slova : jde o tiskovinu neprodejnou, jež chce být komunikačním prostředkem, jakousi "jezuitskou reklamou".

■ V červenci 1994 se bude v Praze konat *XII. Vsesokolský slet* který chce obnovit přerušnou tradici. V r. 1938 se X. slet stal symbolem protifašistického, v r. 1948 XI. slet symbolem odboje protikomunistického.

Informace o chystaném XII. sletu podá *Sokolský organizační výbor*, Újezd 450 - Tyršův dům, 118 01 Praha 1, Tel. 02/ 53 45 51.

■ Sborníček *Tisíc let, klášter, svět*, vydaný k letošnímu mileniu břevnovského kláštera, nabízíme za pouhých 10 Frs. Tak nízkou cenu umožnil bezplatný dovoz z Prahy obětavými přáteli naši *Misie*. Hezký vánoční dárek pro vás a pro vaše známé ! Prodej uskutečnime v sále Centre Sèvres po příští mši sv., nebo si jej můžete objednat na adr. :

Marie Stránská, 92, avenue Maurice Thorez - 94200 IVRY s. S.

Tél. 49 59 90 70. K ceně je však třeba přičíst poštovné.

Zaznamenali jsme pro rozumné čtenáře: seznamujeme je s fakty a názory a ponecháváme jim volnost, aby si utvořili vlastní úsudek.

● ... Tři roky po pádu komunismu se sebevědomí jeho politických odpůrců nalézá v hlubší krizi než sebevědomí jeho bývalých protagonistů. Svoboda již není tak atraktivní. (...) Poněvadž hospodářské reformy odhalují skutečný stav postsocialistické ekonomiky a společnosti, avšak nezaručují, že bude překonán, ztrácí nekomunistický horizont svou přesvědčivou perspektivu. Otázka svobody se vyostřuje v otázku spravedlnosti, čímž se spravedlnost a svoboda ocitají na veřejnosti náhle proti sobě. (...) Mocenský boj ve východní Evropě dosud neskončil a v různých zemích nejružnějšími způsoby pokračuje. Všude se příslušníci bývalé nomenklatury pokoušejí zachránit a pojistit své pozice. Stále se nevzdali svého přesvědčení, že jsou povoláni vládnout ; jsou země, jako je Rumunsko, kde privatizaci provádí sama nomenklatura. Rozloučila se nejen s komunistickými cíli, ale i s represivní kontrolou společnosti. Věnuje se zcela osobnímu obohacování, popřípadě " praní špinavých peněz ". Později jí tyto ekonomické pozice tak jako tak umožní i přístup k moci.

Richard Wagner (Berlín).

● ... Prodej omylem navrácené restaurační budovy Národního divadla je jen špičkou ledovce, pod níž se skrývá obchod s pražskými domy, který nemá v jiných evropských městech obdoby. Za desítky miliónů korun se ve velkém prodávají budovy zvucných jmen a historického významu, v realitních kancelářích si podávají dveře zástupci našich i zahraničních firem stejně jako vekslácká smetánka od Aše až po arabské metropole. Restituce nemovitostí, které původně měly vyřešit majetkové křivdy, naopak rozhýbaly kolotoč obchodů : každý druhý staronový majitel, jeho potomci nebo příbuzní, navštěvuje realitní kanceláře s požadavkem prodeje nebo pronájmu vrácených objektů. Není proto divu, že celé komplexy na Malé Straně, Starém městě i na Vinohradech se staly objekty byznysu s nemovitostmi.

Praha dnes patří v cenách bytů, domů a kancelářských prostorů mezi nejdražší města v Evropě. V porovnání s obdobnými prostorami v Mnichově, Vídní nebo Paříži jsou to ceny zhruba dvojnásobné. Dle zkušeností majitele jedné realitní kanceláře jsou nejlepší obchodní partneři Arabové, Rusové a Jugoslávci. Mají peníze, platí většinou okamžitě v hotovosti a jsou solidní. Naopak mnoho podnikatelů od nás i z ciziny v poslední chvíli od smlouvy odstoupí, kladou si dodatečné podmínky nebo prostě nejsou solventní. Nájemníci z historických částí Prahy doplácí na tyto obchody nejhůře. Jeden dům po druhém se mění v hotely s luxusními restauracemi nebo kancelářemi, a mnoho původních obyvatel se musí proti své vůli přestěhovat. Za pár let se z většiny historických domů mohou stát jen fassádní kulisy. (*Kráceno*).

Kamil Miketa.

● ... Po komunistech jsme zdělili naprosto centralizovanou správu. Tato centralizace, převedená do dualismu, byla také jednou z příčin rozpadu re-

publiky. Svým způsobem i některé vize "moravistů" jsou odvozeny z centralistické představy státní správy. Jenom usilují, aby vedle hlavního centra - pražského - vzniklo ještě druhé, moravské nebo brněnské. Ale ani tato varianta nepředstavuje demokratizaci a decentralizaci správy, zrovna tak jako varianta regionální. Rozložení správy do více center pomíjí základní ohniska občanského života, totiž obce a města. Skutečně demokratická správa musí být strukturalizována zdola, nikoliv shora. Vše, co může být řešeno v obcích, má zůstat v pravomoci obcí. Teprve to, co nelze řešit v obcích, má být svěřeno vyššímu stupni. A věci, na které ani tento střední stupeň nestačí, mají přejít do pravomoci vlády a centra. A to jak ve smyslu politickém, tak i finančním. (...) Demokracie švýcarská je si toho plně vědoma : ku příkladu cizinec musí získat příslib domovského práva v některé obci a teprve potom se může ucházet o občanství státu. *Jaroslav Boček.*

● ... Pochybně počínání Moravskoslezského zemského sněmu, (nebyl nikým zvolen, nedisponuje proto žádným legálním ani legitimním mandátem) který se snaží o jmenování moravskoslezské vlády, by se mělo stát výzvou k usilovnější práci komise pro správní uspořádání státu, jež by měla předložit k diskusi návrhy na řešení. Současné uspořádání ČR se totiž neosvědčuje : Po zrušení krajů je centrálním orgánům v Praze podřízeno 76 okresů a neexistuje žádný mezistupeň. Názory politických stran se přitom velmi liší. HSDMS podporuje zemské zřízení, ODS se přiklání k zřízení osmi až desíti krajů, podle sociálních demokratů by se měly spory vyřešit referendem, atd. Zatím zůstává jediná jistota : Ústava české republiky která říká, že územně samosprávné celky budou rozděleny do těchto úrovní : 1./ obcí, 2./ krajů nebo zemí, 3./ státu. Jinak nikdo nezná počet krajů ani zemí, neví se, kdo bude mít na těchto územích rozhodující pravomoce a jaké ty pravomoce budou. *Z Mladého světa a Respektu 21.*

● ... Někteří politici hrají tzv. moravskou kartou. Často se dovolávají výsledků posledního sčítání obyvatelstva, kdy se k moravské národnosti přihlásilo 1.3 miliónu obyvatel ČR. V době sčítání byla ovšem v ČSFR mimořádná situace hrozící rozpadem státu. Velká část občanů žijících na Moravě se k moravské národnosti hlásila ne z nacionálního citění, ale aby upozornila českou a slovenskou politickou reprezentaci, že je tu ještě někdo třetí, kdo má také právo mluvit do státoprávního uspořádání. (...) Nyní je však pro existenci českého státu životně nutná jednota občanů. My, občané žijící na Moravě to víme, a podle toho se i chováme. Několik stovek lidí při manifestaci v Brně nevyjadřuje smýšlení ostatních Moravanů. *B. Povolný.*

● ... Já hájím zájmy moravské. A ty se od českých podstatně liší. Morava požaduje decentralizaci státní moci a svůj rozpočet, parlament a vládu. V tomto případě jsou české zájmy přesně opačné.

Jiří Bílý, poslanec za Moravskou národní stranu.

● ... Bylo tak vzrušující pozorovat žlutavé vody Moravy, která se na jaře vyliila z břehů, zaplavila luka a pole, vtrhla do sklepů, rvala staré stromy, podemílala základy domů a strhávala mostky k lidským obydlím. Když vody opadly, zůstala všude zkáza, bahno, plíseň a vlhko, dokonce i tam, kam voda nedosáhla, zbyla pachůl zmaru.

Sleduju-li aktivitu Profesionálních Moravanů, nemohu se zbavit dojmu, že výsledky jejich územních a politických regulací jsou právě takové : podemílání základů demokracie, stržené mostky komunikace mezi občany, bahnitě náplavy smetí a starého harampádí nacionalistického. Přitom je

obyvatelé nešli ve svém svérázu tak daleko,

Nářečímí východomoravskými se mluví na Slovácku a na Valašsku, kde je ve shodě se spisovnou češtinou é (dobré mléko, nést), které se však vyskytuje častěji než spisovná čeština připouští (kamének, lémec) nebo je naopak nahrazeno a (zhaňat). Dále je tam aj proti spisovnému ej (daj, najstarší) a dvoji l, tvrdé a netvrdé (měkké). V některých místech na Hornácku (u Strážnice) se nevyslovuje ř, zato na Valašsku se vyslovují vedle tvrdých retnic (p, b, m, f, v) i retnice měkké, podobně jako v polštině a ruštině. Ze zvláštních slov: roba = žena, hen = tam, hafery = borůvky, hrě = boule.

Na Ostravsku a Opavsku se mluví nářečímí slezskými neboli lašskými, která užívají jen krátké samohlásky (hodny sused stryk Kolař) a kromě toho kladou přízvuk zpravidla na předposlední slabiku. Oba tyto jevy jsou shodné s polštinou. Podobným nářečím se mluví i na východ od Ostravy v tzv. polsko-českém smíšeném pruhu; tam jsou ovšem ještě závažné znaky další.

V DEJINÁCH ČESKÉHO DIVADLA 1771-1846 píše Jan Vondráček, že obrozenecké hnutí se na Moravě opozdilo "vlivem neblahého protičeského antagonismu a dokonce se vyskytovaly snahy o zvláštní řeč moravskou, jazyk, tvořící přechod mezi češtinou a slovenštinou". Jazykovědec, který by z moravských nářečí vytvořil jedinou řeč, by samozřejmě musel být génius, sami Moravané si tropí žerty z rozličností mluvy na Moravě. Těch překrásných nářečí, mizejících ostatně jako tající sníh, by bylo k něčemu tak absurdnímu škoda.

Dopisy

... Heslo "Nejsme jako oni" v podstatě znamenalo odpuštění komunistické oligarchii a uchování jejího nakradeného majetku (...) Obyvatelé dělají jen to, co se od ní naučili během čtyřiceti let za éry nejhlubšího materialismu : podvádějí a kradou. Užíví se tím lépe a snadněji než prací. (...) Populární prodáváči balkánského typu klidně prodávají závadné potraviny, pornografii a brak ze západních bazarů, právník bezostyšně okrádá džungli zmatených zákonů dezorientované klienty. (...) Jsme malou zemí, svou zločineckou mafii známe dobře. Potíž je v tom, že mnoho dospělých obyvatel má špinavé ruce i svědomí ; v národě, kde vyvraždili inteligenci a charakter to ani jinak není možné, přežili zbabělí, prodejní, amorální. (...) Naše naděje je v mladých lidech. Oni sami dnes odhadují, že jen polovina je neupotřebitelná k čemukoli pozitivnímu, zbytek je zdravé a schopné jádro, které se dokáže postavit zlu v jakékoli podobě. Proto není důvod k beznaději.

Z Čech.

... Při sčítání obyvatelstva se přihlásilo k moravské národnosti 1,4 miliónů osob, aniž tato národnost byla na sčítacím archu : 14% populace se tedy cítí Moravany. (...) Před třemi lety nikdo na Moravě o samostatnosti nebo vlastní vládě neuvažoval, všichni byli pouze pro samosprávu. Centralismus liberální, který nahradil centralismus komunistický však tuto samosprávu odmítá, což vede k extrémismu, vytváří se vzdorovláda. Hnutí za samosprávnou demokracii Moravy a Slezska získalo v posledních volbách 5,78% hlasů, dostalo se do parlamentu ČR a má 14 poslanců. Tím, že pravicově přenechala iniciativu v moravské otázce levici, udělala politickou chybu, která se jí může vymstít. (...)

jasné, že na selsky uvažující Moravě budou všim jiným, jenom ne hlavním tokem řeky. Spíše močařiskem, mrtvým ramenem řeky, které má téměř všechny vlastnosti společné s mateřskou řekou, až na jedinou : nikam po ní nelze doplout. Za to se tam dá skvěle hnit v kalných vodách a tvářit se, že já jsem ta pravá a jediná Morava. (...)

Jakási činovnice moravská zahřímá, že pro svatou věc Moravy se spojíme i s ďáblem ! V negramotné definici národa Moravanů se praví, že je od Čechů odlišuje hlubší katolická vira. Jaká tedy má být ta svatá věc ? Nechť to vysvětlí ona dáma ve zповědnici. Stejně jako jiná činovnice, hlásající, že v bibli se praví Dědictví otců zachovej nám, Pane ! Přihodíte-li k tomu nechtutné výhrůžky Severním Irskem, hlasování s rudými republikány i hnědými komunisty, mácháni praporci a "nězmečechování" na moravských náměstích, máte před sebou výmluvný obraz bída ducha v tělech porostlých orlím perím.

Břetislav Rychlík

Četli jsme knihu

... A TO JSME SI DALI !

Z více stran nám bylo připomínáno, že naše výpisky z knihy F. Peroutky Budování státu, které jsme otiskovali v předcházejících číslech, se mohou dotknout citění Slováků, protože autorovy názory nejsou objektivní : příliš se prý kryly s názory Hradu a nebraly ohled na odlišné zvyky a historické zkušenosti většiny slovenského národa.

Nemáme v úmyslu posuzovat objektivitu F. Peroutky, podle našeho názoru je však jeho kniha vynikajícím zdrojem dnes už těžko přístupných informací, jež mohou - zvláště mladší generaci - ozřejmit mnohé. Např. to, že tzv. bratrské soužití obou národů bylo již od samého vzniku republiky nesnadné (mj. díky také těm odlišným historickým zkušenostem) a podrobováno těžkým zkouškám ; i to, že rozpad státu nezpůsobil v r. 1992 Vladimír Mečiar s Václavem Klausem, jak se začíná všude tvrdit, ale že kořeny tohoto smutného rozpadu je třeba hledat již v letech po první světové válce. V tom je Peroutkova kniha velmi informativní a poučná a to byl také jediný důvod, proč jsme výpisky uveřejňovali. Obvinění z "rozšiřování protislovenských nálad" považujeme za politováníhodné nepochopení našich úmyslů. Oběžník.

Hezkyčesky Od Podlahy

... jsme se o rozdílech mezi českou a moravskou výslovností již zmiňovali; celkově se dá říci, že v nářečích českého jazyka dosud vládne značná rozmanitost. Nářeční rozdíly nejsou samozřejmě něco specificky českého, obdobná situace je i v jiných jazycích. Ale pokud jde o naše ne příliš rozsáhlé území můžeme konstatovat, že zvlášť na Moravě a ve Slezsku jsou tyto rozdíly velmi nápadné a výrazné, a že je jich také víc.

Přes svou rozlišenost mají proti českým nářečím některé znaky společné; např. ve shodě se spisovnou češtinou se říká on přinesl, přivedl (v Čechách von přines, přived), vyslovují zhoda, zhodit, zhánět (v Č. schoda, schodit, schánět), jediné na Moravě můžete leckde zaslechnout dobrý strýček a mléko, ne jako v Čechách dobrej strejček a mlíko.

Hlavní moravská nářeční skupina jsou nářečí středomoravská, hanácká. I ona jsou ovšem mezi sebou ještě rozčleněna. Nefalšování Hanáci používají vedle normálního e, o ještě zvláštní široké ê, ô na místě spisovného y (i) a u: (bôdô = budu, kôs = kus, děbê = kdyby). Ostatní středomoravští

Ještě k názvu státu ve francouzštině (Oběžník č.1, str.7) : Všichni mí známí, včetně pracovníků v kabinetu ministra zahr. věci zcela běžně užívají názvu TCHEQUIE. To jen nám to Česko jaksi nejde z huby... A. B.

*****

Jako nedoručitelný se nám vrátil Oběžník od těchto adresátů:

G. Bělehrádek 75016 PARIS   A. Daum 93350 LE BOURGET
I. Havlíček 33100 BORDEAUX   J. Horká 75019 PARIS
Dr. F. Menčík 75002 PARIS

* * *

Na Českou katolickou misií a na Oběžník přispěli

Bernhardová   Černá   Stránská M.
Bluma   Chaloupek   Záruba

Všem dárcům upřímně PÁN BŮH ZAPLATÍ!

Nezapomínejte na možnost odepsat váš příspěvek na Českou katolickou misií z daní a to až do výše 5% ! Stačí vyplnit šek na příjemce, kterým je ASSOCIATION DIOCESAINE DE PARIS a poslat jej na adresu Misie, která je na této straně Oběžníku.

Ať je smutno - jen když je trochu veselo

Během setkání skupiny signatářů zaniklé Charty 77 pod heslem "Je třeba obnovit mravní povědomí společnosti", došlo ke rvačce mezi přítomnými stoupenci a odpůrci antisemitského Týdeníku Politika. Respekt č. 14.

EH OUI...

Bohatá je naše krásná zem. Zásluhu na tom mají dvě složky: příroda a lidé. Příroda poskytla základ, ale to ostatní vytvořila lidská práce. Ve srovnání s epochami minulosti měl socialismus u nás pro dokázání svých předností pouhou třetinu století. Přesto můžeme být na výsledky - inspirované vedením KSC - právem hrdí: za třetinu století své vlády změnil socialismus naši vlast k nepoznání.

Otakar Káňa v předmluvě ke své knize Velké stavby socialismu.
V r. 1982 vydalo v Praze nakl. Albatros.

***

Vstup České republiky do Evropského společenství nepodporuji, protože na to budeme jen doplácet: jsme finančně i hospodářsky slabí. V ES rozhodují velké země a ti slabí do toho nemají moc co mluvit. Vemte si, jaké má postavení třeba Portugalsko nebo Španělsko. Finančně a ekonomicky slabé státy dostanou buď nějakou almužnu nebo dar, ale nikdo je nebude brát za rovnocenné partnery. Když budou chtít, budou s námi manipulovat stejně, jako to dělal Sovětský svaz. Miliardář Vratislav Čekan.

Z mudrosloví jistého národa
středoevropského:

Bez peněz
do Evropy nelez!

OBĚŽNÍK – bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne
Certificat d'inscription n° 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement : 20 F

Editeur responsable : P. Petr Kolář SJ – 35, rue de Sèvres, 75006 PARIS – tél. 45 44 58 91

Les abonnements par chèque à l'adresse :

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris